

Ταξίδι μέσα στην κοινωνία

Οι πιο παρατηρητικοί από εσάς που κρατάτε στα χέρια σας τη "ΖΕΥΞΗ" έχετε ήδη προσέξει ότι φέρει αριθμό τεύχους 9. Κάποιοι πάλι θα σκέφτεστε πως κάτι σας θυμίζει. Είναι αλήθεια ότι η Ζεύξη, τόσο ως έντυπο, όσο και ως υποδομή, υπάρχουν στο τοπίο της Δυτικής Ελλάδας εδώ και αρκετά χρόνια. Τον Ιούλιο του 1999 κυκλοφόρησε το πρώτο μας φύλλο, με τον υπότιτλο "Έργο & Ημέρες Ανθρώπων" και στόχο να αποτελέσει εργαλείο εσωτερικής επικοινωνίας του εργοταξίου της Γέφυρας Ρίου - Αντιρρίου. Πολύ γρήγορα διαπιστώσαμε ότι το δικό μας έργο και οι δικές μας ημέρες δεν ανήκαν μόνο σ' εμάς. Η εφημερίδα μας γινόταν ανάρπαστη εκτός εργοταξίου, ενώ δεχόμασταν πιέσεις για να διανέμουμε όλο και περισσότερα φύλλα στον "έξω κόσμο". Ήταν αυτή μία από τις ισχυρές αρχικές ενδείξεις ότι δεν υπήρχε "έξω κόσμος", παρά η τοπική κοινωνία, κομμάτι της οποίας ήμασταν κι εμείς που χτίζαμε τη Γέφυρα, που της αποδώσαμε τελικά τον Αύγουστο του 2004.

Παρά τις γεωφυσικές προκλήσεις που αντιμετωπίσαμε και τις διεθνείς τεχνικές διακρίσεις που επιβράβευσαν την κατασκευαστική μας προσπάθεια, ξέραμε ανέκαθεν ότι έργα σαν τη Γέφυρα, που καλούνται να αλλάξουν τη ζωή των ανθρώπων, δικαιώνονται από την κοινωνία, στην υπηρεσία της οποίας βρίσκονται.

Καθ' όλα τα χρόνια που πέρασαν τόσο από το 1999, όσο και από το 2004, συνεχίσαμε το ταξίδι μας στην κοινωνία, προκρίνοντας την αμεσότητα, το διάλογο και την καθαρή ματιά, ζητώντας να φανούμε χρήσιμοι πέρα από το συμβατικό μας ρόλο, δηλαδή την οικοδόμηση και τη λειτουργία. Στο ταξίδι συναντήσαμε πάρα πολλούς από εκείνους τους ξεχωριστούς και αξιοθαύμαστους πολίτες, που κουβαλάνε στις πλάτες τους την κοινωνία βοηθώντας την να κάνει βήματα μπροστά. Τους στηρίξαμε και τους στηρίζουμε με σταθερότητα και διάρκεια, θεωρώντας αυταπόδεικτο πως οι συνειδητά ενεργοί πολίτες λειτουργούν σαν τους δικούς μας πυλώνες, στις πλάτες των οποίων στηρίζεται όλο το οικοδόμημα. Σε μία περίοδο κρίσης όπως η παρούσα, προτεραιότητά μας είναι να μην τους αφήσουμε να καταρρεύσουν.

Η εμπύχωση των εμπυχωτών είναι η μεγαλύτερη προσφορά που μπορεί κανείς να επιφυλάξει στην κοινωνία. Κάτι τέτοιο εξασφαλίζεται μόνο με πράξεις. Μία από αυτές είναι η επανέκδοση της Ζεύξης, όχι σαν ένα σύνθετο εταιρικό όργανο αυτοθαυμασμού, αυτοπροβολής και αυτοδιαφήμισης, αλλά σαν ενισχυτής της φωνής όλων εκείνων που δρουν στην περιοχή μας, κάνοντας τον κόσμο καλύτερο. Φιλοδοξία μας είναι να γίνει γνωστό το αθόρυβο έργο που παράγουν κάποιοι συντοπίτες μας, να αναδειχθούν έμπυχα σημεία αναφοράς για το κοινωνικό σύνολο και να προσελκυσθούν και άλλοι υποστηρικτές των ανθρώπων πάνω στους οποίους ακουμπάμε όταν περνάμε δύσκολα.

Ξέρουμε ότι μία κοινωνία είναι τόσο πιο ανθεκτική, όσο περισσότερες είναι οι ζεύξεις που ενώνουν τα μέλη της. Αυτό το έντυπο απέκτησε ιστορικά το όνομά του για να σηματοδοτήσει ένα ρόλο στον οποίο αρίστευσε στο παρελθόν. Ο δε λόγος συνέχισης της κυκλοφορίας του δεν είναι άλλος από την απαίτηση της εποχής για περισσότερες και ισχυρότερες ζεύξεις.

Πυλώνες αλληλεγγύης κόντρα στην κρίση

Μετά από πρόσκληση της ΓΕΦΥΡΑ Α.Ε., συγκεντρώθηκαν στις 13 Ιουνίου στο Εκθεσιακό Κέντρο της Γέφυρας "Χαρίλαος Τρικούπης" στο Αντίρριο, πενήντα ενεργοί πολίτες και στελέχη φορέων, εκπροσωπώντας δεκάδες πυρήνες κοινωνικής δράσης στους νομούς Αχαΐας και Αιτωλοακαρνανίας. Ήταν αυτοί με τους οποίους η ανάδοχος της Ζεύξης βρισκόταν σε μία αθόρυβη σχέση αμεσότητας και αλληλεγγύης τα τελευταία χρόνια.

ΕΝΩΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ

Μέχρι τότε, η σχέση αυτή ήταν διμερής και αφορούσε την εταιρεία και κάθε ένα από τους προσκεκλημένους. Ο ένας μετά τον άλλον, όλοι οι φορείς πήραν το λόγο, εκδήλωσαν τη χαρά τους για τη συνεύρεση με τόσους πολλούς άλλους και κατέληξαν σε κοινές διαπιστώσεις, από τις οποίες η σημαντικότερη ήταν ότι "ενωμένοι έχουμε περισσότερες πιθανότητες να αντεπεξέλθουμε στην κρίση". Από την ημέρα εκείνη, η Γέφυρα έπαψε να είναι μία και να έχει δύο άκρες.

Μία Γέφυρα - Πολλές γέφυρες

Πολλές γέφυρες χτίστηκαν μέσα σε δυόμισι ώρες, ενώνοντας πρόσωπα και οργανώσεις που θα κληθούν να σηκώσουν στις πλάτες τους τις ελπίδες του κοινωνικού συνόλου, σε μία περίοδο κατά την οποία οι θεσμικές βοήθειες θα λιγοστεύουν και θα πρέπει να στηριχτούμε κυρίως στις δυνάμεις της ίδιας της τοπικής κοινωνίας.

Κοινό παρονομαστή αποτέλεσε η παραδοχή ότι οι κοινωνικές παράμετροι της οικονομικής κρίσης θα πλήξουν κυρίως τους πιο αδύναμους. Με άλλα λόγια, όλες εκείνες τις κατηγορίες πολιτών, τις οποίες οι συγκεντρωθέντες υπερασπίζονταν κάθε μέρα της ζωής τους, με την ιδιότητα του δασκάλου, του επιστήμονα, του ειδικευμένου παραστατή, του γονιού ή και του απλού πολίτη.

Συνάνθρωποι που υποφέρουν από αναπηρίες ή ασθένειες διαφόρων ειδών ή βρίσκονται σε θέση αδυναμίας επειδή είναι παιδιά ή γυναίκες με ειδικά προβλήματα ή ανήκουν σε κοινωνικές μειονότητες, αναμένεται να βρεθούν στην πρώτη γραμμή των μελών εκείνων του συνόλου που χρήζουν ιδιαίτερης βοήθειας.

Εμπύχωση των εμπυχωτών

Το αυτονόητο είναι μία διαπίστωση ρουτίνας για εκείνους που ζουν το πρόβλημα στο πλευρό αυτών των ατόμων και το αντιμετωπίζουν με υστέρημα τσέπης και πλεόνασμα ψυχής. Οι καιροί προλαλούν περισσότερο υστέρημα τσέπης όσο η κρίση θα διευρύνεται. Το δε πλεόνασμα ψυχής χρειάζεται τεκμήρια βάσιμης ελπίδας για να μη στερέψει.

συνέχεια σελ. 2 ➤

